

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

IV. Inferiæ Austriaco-Academicæ. Panegyricus Funebris. fol. 488. Append.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

rò nobis in vultu colliget hæc purpura nisi *Excellentissimos Tutelares nostros* revereamur ut Principes, honoremus ut purpuratos, sequamur ut Medicos, amemus ut Patronos. Dixi.

INFERIÆ AUSTRIACO- ACADEMICÆ.

Pijs Manibus

Augustissimorum & Serenissimorum Academiae
Viennensis Fundatorum,

BENEFACTORUM, RECTORUM,
DOCTORUM.

ORATIO FUNEBRIS

Dicta in Anniversario Viennæ Austriae
Anno 1653.

I quæ adhuc vobis Animæ immortales, mortalem audiendi facultas conceditur, adeste Magni Manes, *Augustissimi, Serenissimi, Archigymnasij Viennensis Fundatores; Magnifici Domini Rectores, Principes Academici; Reverendissimi Amplissimi que Domini Cancellarij; Magnifici Domini Superintendentes; Admodum Reverendi & Clarissimi SS. Theologiæ Doctores Collegij Cesareo-Academici Societatis Jesu Rectores; Spectabiles Quatuor Facultatum Decani; Venerandi earundem facultatum Seniores, Clarissimi Quatuor Nationum Procuratores; Illustrissimi, Illustres, Generosi, Nobiles, Sapientissimi*

tissimi, Consultissimi, Excellentissimi, Clarissimi DD. Benefactores, Doctores, Academici. Adeste, inquam, Magni Manes *Academici*, quotquot iam inde ab Anno Salutis M. CC. XXXVII. denati mundo Libitinæ veſtigal corpora veſtra tumulo intuliſtis; & hanc quæ vobis canitur nœnia, quæ vobis dicitur Panegyris, quæ vobis lugubri apparatu eriguntur cenotaphia, quæ vobis funereo igne accenduntur tædæ; audite auribus, videte oculis, æſtimate judicijs, probate affectibus, approbate nutibus, laudate linguis.

Sed ô parentalîs meæ dictionis frustratum exordium, vanam Apoſtrophem! quos, qualésve mihi deligo Auditores? qui orbi oculis, auribus, linguis, iam pridem conſumpti à vermibus difflu- xerunt infaniam, obriguērunt in offâ, debita mortalibus omnibus metamorphoſi tranſierunt in ter- ram. Adeste tamen Magni Manes, & quidquid ve- ſtri adhuc ſuperest inſepultum, incorruptum, im- mortale, vel ſuperis iam tranſcriptum domicilijs, vel flammis adhuc repurgandum piacularibus: Veſtris ego meritis & in *Antiquiſſimam Germaniæ Uni-verſitatem* beneficijs deſtinatus Orator dicam ſinceriùs; quando nec aures mulcere, nec oculis ſervire, quibus caretis conſeſſum eſt; dicam libe- riùs quando nec veſtra me cenſura feriet, nec alie- na perſtringet invidia. Nemo in anteceſſores tam eſt impius, ut illis præceptam velit, cuius ipſe eſt gloriæ ſtudioſus.

Quid verò dicam, & unde primum parentalîs erumpet oratio? An à veſtri doloris cauſa? abſit commemorare piacula, quorum meritis parenta- tur. An ab ipſa doloris acerbitate? Nolo augere dô-

lendi materiam, commemoratione doloris. An à solatijs, quæ ignium dolores attemperent? sed plurimos vestrum iam cœlo receptos non vanè conijcimus; & si qui adhuc estis temporariis mancipati flammis, alia non optatis solatia quàm ut Academicis Successorum vestrorum suffragijs, velut lacrymis aspersi pio refrigerio ardores minui sentiatis. Hæc hodie quidem ab Academico Senatu, ab universâ Academica Juventute consecuti estis impendia, quibus si ego factorum, & meritorum vestrorum laudator accessero, næ ego mihi videbor veterem illam visionem Prophetæ Academicis in theatrum educere, & ossa arida in viros animare.

Vos interim *Academici, Magnifice & Excellentissime Domine Rector, Princeps Academicæ*, cuius quarto auspiciatissimo Principatu hæc primum hodie communis toti Archigymnasio, antecessorum memoriæ sacra, in annos deinceps singulos à successoribus iteranda piè non minùs quàm prudenter suscipiter parentatio: *Magnifice & Reverendissime Domine Cancellarie, Magnifice Domine Superintendens, Adm. Rev. Coll. Cæsareo-Academici Societatis JESU Rector*; cœterique omnes, suis quique titulis illustres, *Doctores & Academici*, non tam Auditores, quàm spectatores estote. Procul gemitus, procul lacrymæ: gaudiorum nobis suggeritur materia. Constantem sapienti vultum etiam in acerbissimis doloribus Stoa imperat. Hic verò ne dolendi quidem occasio est, ubi gloriosa maiorum celebratur memoria. Imaginarium ego Mausoleum benemeritis erigam, pyramides statuam, pauca inscribam nomina: plura posteris. Quadringentorum & septemdecim annorum rectè factis una sufficere non potest Oratio.

Rur-

Rursum hæreo, Fundatorésne Principes, Duces, Archiduces, Reges, Cæsares commemorem, an viros de re literaria benemeritos, in Archigymnasio cum laude versatos? usq; adeò difficile est vivis de morte loqui. Scio hac in Basilica quondam Fundatoribus universitatis Austriacis, Archiducibus RUDOLPHO IV. ALBERTO III. LEOPOLDO III. communi Reverendissimorum Canonico- rum, & Universitatis Officio die 24. Julij annuè parentatum; quod iam abolitum, quacunq; temporis iniuria; si ut spes est, piè revocaretur, nihil ego de Fundatoribus dicendum haberem, sed cum de futuris mortales incerti simus augures, non cõmittam ut eorum hodie in Academicis hisce inferiorum primitijs excludatur memoria, quorum favoribus Academici Viennenses duraturam in ævum memoriam sunt consecuti.

Primas tibi RUDOLPHE Archidux Habsburgo-Austriacæ, Magnanime, Ingeniose, Fundator, ALBERTI II. sapientis primogenite. ALBERTI I. Cæsaris nepos. RUDOLPHI I. Cæsaris pronepos, quas se debere tota fatetur universitas, gratias dico immortales. Animam tuam Cœlo transcriptam nihil ambigimus, qui etiamnum hac in Basilica, offsa tua integerrima scimus quiescere. A nobis nisi gratam memoriam exigere non potes: hæc vivax adhuc mentium nostrarum inquilina, Pythagorica quadam metempsychosi transfusa in posteros, perennabit. Ac veluti immortalis anima sui corporis membra, ita illa omnium Academicorum individua percurrent. Ponimus tamen exuvijs Tuis Mausoleum, non Artemisiæ marmoreum, sed sapientiæ imaginarium: imò & Artemisiæ. Neq; e-

Laz. Piess.

nim hoc nostrum longissimè abludit ab illo veteri,
nisi quod meliorem tegit Principem. In utrôq; stu-
pemus miracula : in illo molem, sumptum, artifi-
cem ; in isto virtutum Tuarum Thaumaturgiam.
Addo ego frontispicio Epigraphen, quam cordibus
præsentium Academicorum inscribo.

RUDOLPHUS IV.
AUSTRIACUS

A Carolo IV. Cæsare Augusto, Sôcero
Primus Archidux nominatus ;
Magnanimus, à Principibus ; à doctis ingeniosus :

Ab Austriacis
FUNDATOR

Hoc uno titulo promeritus omnes.
Viennensis Universitatis olim inchoatæ,
instaurandæ

Primus **AUTHOR.**

In sapientis consilij societatem facilè traxit Fratres
ALBERTUM & LEOPOLDUM.

Quorum ille *Artem*, hic *Martem* toti spirabant.

Divo Colomanno Martyri Austriaco
Mausoleum Regio sumptu erexit.

Divo Stephano Martyri,

Basilicam veterem totam penè diruit,

Ut ampliorem, qualis nunc visitur, excitaret :

Turres utrinq; molitus,
Alterius fundamenta jecit ; brevi perducturus
ad apicem ;

Nisi moras mors iniecisset.

Septennium tantùm animosus Princeps toti
structuræ destinabat.

Quæ *septuagesimo vix* anno

Cælo

Piesp.
Laz Roo.
Gebuil.
Pies. Ma-
tensch.

An. 1363.
Roo.
Anno
1363.
Georg.
Eder.

Gundlfin.
MS.

An. 1363.
Roo. Piesp

Coelo minax stetit.

*Anno 1437
Haslb.
MS.*

Multum nempè interest, quis quid agat.
Præpositum & 24. Canonicos divino deputavit
Officiò;

Cum quibus & ipse nocturnas sæpè horas,
Clam domesticis, in templo decantavit.

Hæ vigiliæ Archiducis.

Ad longiorem mortis somnum erant apparatus:

Sanctè indormire Princeps debuit,

Qui tam piè didicerat vigilare.

At nunquam fundatur feliciùs,

Quàm ubi Munificentia cœlum provocat
in certamen.

Vix admotus Austriæ clavo 20. annorum Juvenis,
Anno M. CCC. LX.

Fundat Rudolphus in Aulæ foro Basilicam
Virgini Deiparæ Assumptæ,

*Fund.coll.
f. 1. MS.*

Imò Aulam Divi Leopoldi Marchionis Austriæ
vertit in Aulam Virginis,

Et juxta Carmelitanæ Familiæ domicilium
statuit.

Certat eodem Anno cœlum, & fundat
In *Rudolpho*, Serenissimæ Austriacæ Domui
Tyrolensem Principatum.

Gebroil.

Tam verum est,

Omnem pro cœlo munificentiam,

Fœnus esse in terris.

Stetit deinde *Rudolphus* ad gubernaculum
Unico lustro;

*Haslb.
MS.*

Ut seculo integro stetisse videatur.

Adeò feliciter Austriam

Rexit, ornavit, auxit.

Erga subditos,

LII 3

Dex.

*Ebinger.
Roo.*

Dexteram *serenissimam* semper habuit,
Sed tunc maximè cum aureum pluebat imbrem.
Ita ille annorum sex & viginti brevem ætatem
Seculorum factis implevit.

Jussus demum de statione decedere,
Cùm se piè ad sessoriam quietem comparasset;
Mediolano, quo Cæsari comes abierat,

Die 27. Julij Anni 1365.

Transmisit Cœlo animam,
Basilicæ huic à se fundatæ corpus;
In hac etiamnum est incorruptus:

Quia

Putrescere non possunt,
Qui beneficentiâ emunt Immortalitatem.
Sedens in crypta,
Supremi Judicis expectat sententiam;
Tam benè suæ causæ confidit.

*Piesp. Ha-
selb. MS.
26. Jul.
Roo.*

*Obijt Al-
bertus
Anno
1395.
Laz. Roo.
Eder.
Leopol.
probus ob.
An. 1386.
Strada.
Laz. Roo.
Matenes.*

Quiescite Magni Manes RUDOLPHI magna-
nimi, ALBERTI, Patris Patriæ, LEOPOLDI Pro-
bi, Fraternæ Triadis Archigymnasij Fundatorum,
quiescite : magnificè laborastis. Nullas vobis oculi
nostri effundunt lacrymas, à quorum oculis om-
nem lacrymam absterfit Deus : nullos vestris offi-
bus luctus, & doloris pulvillos substernimus, qui
stare aut sedere assueti, nec quidem mortui jacere
voluistis. Nulla sumptuosa erigimus cenotaphia,
quia ipsa hæc vobis tota est cenotaphium Basilica.
Admittite tamen accensas intra pectus nostrum
faces, non funereo fumantes igne, sed æternæ me-
moriæ flammis animatas; quibus alimenta deesse
nunquam poterunt, quia beneficiorum vestro-
rum largitas, nullis ætatum terminis est circum-
scripta. Quiescite etiam Magni Manes ALBER-
TI II.

TI II. FRIDERICI IV. MAXIMILIANI. I. FER-
 DINANDI I. FERDINANDI II. Cæsarum Au-
 striacorum aliorúmque; Domus Austriacæ Augustæ
 Archiducum Magni Manes qui Archigymnasium
 vestrum fovistis gratijs, ornastis privilegijs, auxi-
 stis impendijs, quiescite. Singulis quidem elogia
 debeo, sed scribent alij felicius; ego intra angustos
 temporis limites arctatus, quaternas tantum Mau-
 soleo vestro erigam Pyramides quatuor Faculta-
 tum; usus compendio temporis, cum dispendio
 voluntatis. Vellem siquidem Doctorum, etiam eo-
 rum, qui de Archigymnasio benemeriti pridem in
 tenebris straverunt lectulum suum, lucis afferre a-
 liquid, sed parendum est alieno potius imperio,
 quàm privato affectui. Magnarum cogitationum
 epitome non potest non esse obscura. Si ego igitur
 vobis non accendero Theologi Manes. *Lux æterna
 luceat vobis.* Si nomina vestra non recensuero non
 curabitis: *nomina vestra scripta sunt in cælo.*

Surge Pyramis in Academicorum vivorum
 animis, quadra, quia sapientiæ; marmorea, quia
 perennatura. Primum latus primi Theologi no-
 men occupet.

Magistro
 HENRICO DE HASSIA
 SS. Theologiæ Doctori Parisiensi
 Primo
 Viennensis Archigymnasij Philosophiæ
 Professori.
 Primo
 Theologiæ in eodem Archigymnasio
 Professori,

*Albertus
 II. Ob.
 An. 1439.
 Fride. IV.
 ob. Anno
 1493. Fer.
 I. obiit
 An. 1564.
 Ferd. II.
 obiit
 An. 1637.
 Eyter.
 Piesp. Stra.
 Gebuit.
 Maten.
 MS.*

MS.

Eder.

Pri-

Primo

Collegij Ducalis Regenti,

Et Anno Salutis.

M. CCC. XCIII.

Rectori Magnifico, Principi Academico

Qui

Sanctitate pariter & doctrinâ illustris,

In scripturis Divinis exercitatissimus :

In probandis sententijs fundatissimus :

In statuendis resolutus : in refellendis acutus :

In dicendo, scribendôq; copiosus & abūdans :

Æternam sibi apud posteros omnes memoriæ
famam comparavit.Ab Academicis Viennensibus statuam
meruit,

Ob egrègiè formatam Juventutem

In Philosophia rationali, & Mathematicâ :

Ob traditam subtiliter annis 12.

Theologiam Scholasticam & sacras literas :

Ob relictas universitatis thesauro.

Eruditissimas ingenij lucubrationes :

Tomos magnos quindecim,

Minores verò Tractatus supra viginti.

Quid amplius ?

Excedit omnia, quæ de Hassia dici possunt,

Ob assertam ferventissimè

Affectu, calamo, lingua

Immaculatam Virginis DEIPARÆ

Conceptionem.

Illi ergo Viro,

Archigymnasij Ornamento Principi,

Anno M. CCC. XCVII.

In Basilica D. Stephani ad altare S. Joannis

Evaſ-

*MS.**Edera**Ferd. Sa-
laz. de
Im. Conc.
Jo. Trith.
lib. de
Script.
Eccleso**Biblioth.
Acad.
Vienn.**Henr.
Hass. lib.
contra
FF. quos-
dam.**MS. A-
cad.*

Evangelistæ tumulto,
Quod semper debuit,
In suorum animis memoriæ ponit
monumentum

FACULTAS THEOLOGICA.

Quiesce sapiens anima : quiescite Henrici ossa,
& vobiscum reliqui Theologicæ Facultatis illu-
stres Manes Henrici de Oyta, quem unicum Uni-
versitatis Decus, Ecclesiasten egregium, Immacu-
latè Conceptæ Virginis Propugnatorem scripsit
antiquitas ; Nicolai de Dünckelspühel Archiduca-
lis conscientiaæ arbitri ; Thomæ de Haselbach, tot
penè voluminum scriptoris, quot annorum (idest
ferè 30) Professoris & Academici ad Basileense
Concilium triennio Legati, Petri de Pulka, Lam-
berti de Geldria, Thomæ de Argentina, Gregorij
Ariminensis, Friderici Staphyli, Claudij, Jay, Petri
Canisij, Martini Becani, Francisci Amici, aliorumq;
quorum ingenij doctissima opera Archigymnasio
munificè liberalitate relicta tot sunt, ut nullius a-
manuensis ætate scribi possint : quorum rectè fa-
cta & merita de Republica Christiana tanta sunt,
ut nullius facundia eorum sufficiat argumento.
Erit tamen, erit tempus ; cum in vestra quoq; E-
logia posteritas calamos acuet, & si non pro ve-
stris meritis, pro suis saltem solatijs universitas fa-
mæ pōsthumæ litabit encomia.

Jam verò ut alteram ponam Pyramidem, &
tempus monet, & suo id Jure postulat facultas Ju-
ridica. Quem hic, quem primò nominem, è tot con-
sultissimis viris? non extendam me ultra seculum, &
virum dabo, quo hætenus nihil vidit honoratius
Academia.

Dom. Pars II.

M m m

GEOR-

GEORGIUS EDERUS

Jureconsultus Cæsareus,

FERDINANDI I. AUSTRIACI.

Consiliarius.

Fisci Provinc. Inferioris Austriae Advocatus.

Vir scientiarum omnium & Artium,

Facultatum omnium nomine

RECTOR MAGNIFICUS.

Qui

Undecimum eo munere functus,

Felicissimè in Academicis honoribus consenuit:

Quasi fortuna uno in homine

Multorum fecisset compendium.

Ætate suâ

Cum Joanne Fabro, Friderico Nausea,

Viennensibus Episcopis,

Et Petro Canisio Societatis JESU Doctore

Ita calamos acuit in hæresim ;

Ut meritò

Catholicæ Religionis Atlas in Austria

dici possit.

Universitatis Viennensis

Jura, consuetudines, reditus ;

Vigilantia, consilio, autoritate

Conservavit, promovit, auxit.

Virorum adhæc literatorum memoriam

Ab interitu & oblivione vindicavit.

Tandem

Pro Ecclesia, Republica, Universitate

Magnis triginta & sex annorum laboribus

Immortuus

Anno M. D. LXXXVI.

Vitæ inter mortales actæ

Sexagesimo secundo.

Benè

*An. 1557.**pro Theol.**1558. bis**pro Iure**& Med.**1559. pro**philos.**1559. pro**Theol.**1569. pro**Theol.**1572. pro**Theol.**1579. pro**Jureconf.**1580. pro**Theol.**1581. pro**Jureconf.**1583. pro**Jureconf.**Eder.**Guil.**Mannag.**in sup.**plem. Ca-**tal. Redo-**rum.*

Benè tibi sit Magna anima, Georgi Ederè :
meritis tuis par elogium non affero ; quia tu teipse
tibi es elogium, post fata superstes honoratissimus
Viennensium Academicorum. Adhuc, adhuc in
mùltorum vivaci memoria dicuntur tibi Panegy-
res in facultatibus singulis, quæ vivum te usq; a-
deò coluerunt. Ut juri suo cesserint, ac sponte sua
Rectorem te salutârint. Imò postulatus es ab ipsis ;
ut jura illarum conservares, jure titulis omnibus
Magnificus ; Theologus, Jureconsultus, Medicus,
Philosophus, hoc ipso quia Juris Academici defen-
sor. Vos etiam Consultissimorum Academicorum
Manes Georgij Sigismundi Seldij Germanorum o-
lim eloquentissimi, cui ab Hispano-Austriaco Mo-
narcha CAROLO V. ad palatinæ portæ vestibulum
præлата lux lucem dedit apud Historicos sempiter-
nam ; Joannis de Palomar, cui tantum tribuit Apo-
stolica sedes, ut Basileenfi Concilio Præsidentem
nominârît ; Joannis Sylvij, Aurelij Siculi ; Michaë-
lis Lochmayr ; Claudij Cantiunculæ ; Joannis Lu-
dovici Brassicani ; Philippi Gundelij ; Christopho-
ri Pyrckhaimerî, aliorúmque Jureconsultorum, qui-
escite, quiescite.

*Man. in
MS.*

*Eder.
Beyert.
Lansius.
Consul.
pro f. 24.
Petr. ^{king}
Crabbe in
Concil.*

Viennensium Æsculapijs tertiam debeo Py-
ramidem, Quibus, aut cui? omnibus certè ; at iam
tantum licet.

JOANNI CUSPINIANO.

Excellentissimo

Poëtæ, Oratori, MEDICO, Philosopho,
Historico.

Viro Clarissimo, Sapientissimo, Solertissimo,
Una ingenij arte, artium multarum.

Qui

M m m 2

No-

*Mannag.
in MS.*

Nominis sui etymon expressurus in factis

Acutè

Lusit Poëta, ut delectaret ;

Vibravit sententias Orator , ut stimulet ;

Sauciavit Medicus, ut sanaret ;

Argumentatus est Philosophus , ut probaret ;

Perstrinxit Historicus, ut doceret ;

Semper

CUSPINIANUS.

Aulam

Igniariam quandam Officinam credidit,

In qua & belli & pacis cuduntur instrumenta ;

Aurum à ferro ; rubigo à metallis

Secernitur, dignoscitur.

Accessit :

Et illicò **MAXIMILIANUS I.** Cæsar

agnovit,

Quam aureum Virum educaverit

Viennense Archigymnasium.

Arcanæ Consiliorum Alchymix admotus

Solus cum solo Cæsare

Multam sæpè noctem pervigil

Seculum aureum eliquavit Austriacis.

Certè si Historicum.

Hæc inter consilia debuit agere,

Scribere non potuit, nisi

De Consulibus Romanis, de Impe-

ratoribus.

Cæterum securus à Jovis fulmine,

Quia Laureatus.

Plurium Monarcharum limina innoxius adiit,

Ipse tamen doctus fulminare, tonare,

Orator vi dicendi ; Calamo Historicus.

Rarum

*Mannag.
in MS.*

*Bibl. A-
cad.
Vienn.*

Rarum est inter tot ignes non aliquo afflari
Saltem fumo!

Ad Ungariæ, Poloniæ, Bohemiæ Reges
Cæsareus Legatus,

*Mannag.
in MS.*

Urbi Viennensi cum potestate Præfectus;
Coram Cæsare, tribus Regibus, & septendecim
Principibus Imperij, publico
in confessu.

*Cusp. in
Diav.*

Auditus Orator

Semper sibi similis, sapientum more,
sine fumo, sine fucō.

Sic nempè Galenus dum opem fert, non opes
tantum affert,

Sed honores etiam Justinianæos.

Quos inter Cuspinianum Sigalionem mors
esse iussit.

Anno M. D. XXIX.

Virum, à cuius eloquio pendebant Reges!

At non sentiunt Mortis imperia sapientes;

Nullis quippè monumentis concludi
possunt,

*Epitaph.
ad D.
Steph.*

Qui posteris ingenij sui relinquunt monimenta

Non adstringuntur silentio mortuali,

Qui Typographicæ studuerunt Eloquentiæ;

Ut perpetuò loquerentur.

Quiesce igitur & tu Joannes Cuspiniane, Ne-
mo est Academicorum, qui vel obliquis oculis tuas
inspexit lucubrationes; quin illicò Tibi apprecetur,
Cuspiniani molliter ossa cubent. Suspiria mittimus
in tumulum; si concederent boni cœlites, daturi
etiam cinnama, & totam Arabiæ messem, in qua
Phoenix Academicæ renascereris. Vos etiam Cuspi-
niano suppare Manes Wolfgangi Lazij de Repub-

M m m 3   lica

lica Romana. De gentium Migrationibus, de Austria, & Austriae Principibus eruditissimâ librorum bibliothecâ editâ ad omnem antiquitatis cognitionem Clarissimi; Andreae Richili summorum Pontificum Archiatri; Matthiæ Cornacis, qui mulierem, à quadriennali foetus mortui gestatione liberatam, sectione curavit ut denuo prolem conceperit; Bartholomæi Stoberi, qui suspendio enecti corpus Anatomico destinato experimento, industriâ suâ & fomentis Medicis, velut novus de coelo Prometheus, in vivum hominem redanimavit. Benè etiam vobis Henrice de Woldonis, Galeati de S. Sophia; Nicolae de Herberstorff; Guilielme Pühlinger, Caspare Piripachi, Antiquissimæ Universitatis Doctoribus, Rectoribus Magnificis, spectabilibus Facultatis Medicæ Decanis, Viennensium Esculapijs, quibus post Cuspinianum suas alij scribent, & perorabunt Panegyres.

*Mannag.
in MS.*

*Eder in
Catal.*

Ego quartam Academico Cenotaphio Pyramidem loco, & Philosophicæ Facultati inscribo, Illustrissimo nomine obfignatam.

Eder.

SIGISMUNDUS LIBER BARO
AB HERBERSTEIN.

Hæreditarius Ducatus Carinthiæ Camerarius
& Dapifer.

Augustissimorum Consiliarius, & Camerae
Austriacæ Præsès:

Trium Cæsarum

Caroli V. Ferdinandi I. Maximiliani II.

Ad omnes penè Europæ Principes
Internuntius & Legatus.

Quid amplius?

Desine fortuna enumerare tot titulos,

Uno

Uno contentus est Sigismundus,
Quod nempe, quoad vixit, præ omnibus est
gloriatuſ;
Viennensis Academici Philoſophi Baccalaurei,
Sapienter!
Sincerioſem poſſideri beatitudinem ſtatuit
Ex moribus, quàm maioribus;
Et cæcam fortunam ſponte ſervire Politicæ,
Ubi hæc ſapientiæ face inſtructa eſt.
Philoſophiam morum & vitæ Magiſtram
ſecutus,
In Aulam recto Trieteridis curſu contendit.
Aberrare ab hoc ſcopo non potuit;
Si finis medio proportionatur.
In aulis Auſtriacis ſapientes Principes dicunt
Oracula.

Quæ feliciffimè excipiunt ſapientiæ ſtudioſi.
In aula liberalitatem exercuit,
Quam didicerat à Philoſophia.
Argumentum eſto:

Cœteri mortui nihil ſecum auferunt præter
ſeipſos:

Sigismundus mortuus
Septuagenario maior,
Ita nihil omninò ſecum abſtulit;
Ut nec auferret ſeipſum:

Nam etiamnum perennat in Illuſtriſſimis
Poſteris

Sigismundi virtus, ſapientiæ amor.

Bene iterum, iterumq; vobis Illuſtriſſimi Manes
Sigismundi ab Herberſtein. Quieſcite poſt Orbem
feliciter peragratum, poſt deſcriptam eleganti ſty-
lo Moſcoviam, poſt impenſam omnibus penè Acti-
bus

*Tho. Lanſ.
in conſ.
Prov.*

*Georg.
Wernh.
in Carm.
ad ſig.*

Georg.
Wern. in
pref. de
Adm. A-
quis.

Eder. in
Cat.

bus Academicis ac Disputationibus gratiosam præsentiam. Quiescite. Et qui vos velut umbræ, imò umbræ umbram sequuntur **Conradi** de Calcar, **Collomanni Kollbeck**; **Joannis** de Ruspach, **Lamberti** de Geldria, primorum ab instauratione Vienneſis Athenæi post **Hassiam** & **Oytam** sapientiæ professorum; **Georgij Peurbachij**, **Joannis** de Regiomonte, **Georgij Tanstetter** celeberrimorum olim Mathematicorum, **Joannis Alexandri Bracciani**, **Andræ Dadij**, **Martini Eysengreini** acutissimorum Philosophorum, **Conradi Celtis**, **Joannis Stebii**, **Joachimi Vadiani**, Poetarum quondam lauro, iam cupressò coronatorum, aliorum deniq; omnium è facultate Philosophicâ denatorum. Quiescite **Pij Manes**, & quas ego primus ad Academicos vita functos Archigymnasij interpretis non possum singulis impendere, ab alijs successoribus expectate panegyres. Ego iam semihorâ vobis propinquior, quam eram cum dicere cœpi, nihil ad vos dicam amplius, sed imaginario meo Mausoleo supremam appingam coronidem. Ad Academicos vivos, ad parentalis pompæ spectatores, Auditores convertatur oratio.

In publico hoc Universitatis totius Luctu, luctum omnem & dolorem proscripsimus, siccis oculis antecessorum Manes spectare iussi. Neq; aliter decuit maiorum facta relegere, qui nostræ vixerunt felicitati, illud potius luctûs occasionem præbeat, si gloriosa illorum vestigia negligimus, & aliam semitâ, metam properamus ad unam. Viam universæ carnis universitas nostra tota ingreditur. Breve est nos inter, & sepultos Manes intervallum. Serius aut citius attingemus, quem nobis offeſis di-
gi-

gitis commonstrant terminum Maiores nostri; sub falce & gladio vivimus, qui non ut Damocli solum è laquearibus triclinij, sed è conopæo thalami, ex floridis hortorum in-texturis, è viridarium frondibus, ex aëre ipso, terrâ, mariq; impendet; casurus tandem aliquando, cum nutu suo DEUS filum abruperit. Hunc qui vultu immoto, explicatâ fronte, serenis oculis excipit, nec cervicem flectit petiturus inducias; is profectò & suæ memor fortunæ vivit, & gloriæ posteritatis, neq; perdit nomen in funere Theologi, Jureconsulti, Medici, Philosophi, Sapientis. Premamus Maiorum vestigia Academici, ne decretoria illa dies nomen nobis adimat sapientum. Non adimet, si nullâ non horâ præstolabimur tubam Judicis, VENITE. Infelices adhuc sumus, sed optimo cuiq; felicitatis principium est finis mortalitatis. Ad Hilaria tunc alacres nos evocari sentiemus, & claudemus supremam vitæ periodum olorino VIXI,

Dixi.

